

zarządzi urząd marynarki handlowej, o ile wynik pomiaru okaże się zgodnym ze świadectwem pomiarowym.

Art. 28. W razie przekroczenia przepisów art. 8 — 17, opłaty za pomiar wymierza się w wysokości podwójnej.

W razie zarządzenia przez urząd marynarki handlowej, stosownie do art. 16, przymusowego odebrania świadectwa pomiarowego opłaty za pomiar i wystawienie świadectwa wymierza się w wysokości dziesięciokrotnej.

Rozdział V.

Przepisy końcowe.

Art. 29. Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie o pomiarze statków morskich z dnia 1 marca 1895 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej z r. 1895, str. 161) wraz z późniejszymi jego uzupełnieniami.

Art. 30. Rozporządzenie wykonawcze określi termin, w którym należy dokonać wymiany dotychczasowych dokumentów wymiarowych na nowe świadectwa pomiarowe, oraz ustali czas, w którym dawne dokumenty wymiarowe utracą moc.

Art. 31. Wykonanie rozporządzenia niniejszego należy do Ministra Przemysłu i Handlu.

Przepisy wykonawcze obejmą również szczególne postanowienia co do zasad obliczania pojemności statku, wyłączania i potrącania pomieszczeń z ogólnej pojemności statku brutto i netto, sposobów pomiaru, środków sprawdzenia tożsamości statku, przyrządów pomiarowych, ich przechowania i kontrowalowania.

Art. 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

423.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 maja 1927 r.

o zatwierdzeniu umowy zawartej między Polską a Wolnym Miastem Gdańskim w sprawie wzajemnego wykonywania orzeczeń sądowych, podpisanej w Gdańsku w dniu 28 listopada 1925 r.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zatwierdza się umowę zawartą pomiędzy Polską a Wolnym Miastem Gdańskim w sprawie wzajemnego wykonywania orzeczeń sądowych, podpisaną w Gdańsku w dniu 28 listopada 1925 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia oraz umowy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

424.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 21 maja 1927 r.

uzupełniające przepisy o warunkowym zawieszeniu wykonania kary na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 r.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 10 czerwca 1926 r. o warunkowym zawieszeniu wykonania kary na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 r. (Dz. U. R. P. № 61, poz. 354) ulega następującym zmianom:

1) W ustępie trzecim art. 7 dodaje się zdanie następujące: „Zeznania świadków i biegłych już prze-